A°. 1841. N°. 73.

ARNHEMSCHE COURANT.

(De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden. –)

DONDERDAG 15 APRIL.

(De prijs der Advertentiën is, van *een* tot *zes* regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.)

Nog eenige aanmerkingen betrekkelijk de voorgestelde wet op het personeel. — Maatstaf der belasting op de huurwaarde.

Hier en daar hoorden wij betwijfelen of de voorgestelde wet, inzonderheid met de aangeraden wijzigingen, genoeg opleveren zou. Wij houden ons overtuigd dat dezelve, alzoo gewijzigd, veel meer opleveren zal dan de thans bestaande wet; mits zij doelmatig worde in werking gebragt, en naauwkeurig, ja streng gehandhaafd. Een allereerst beginsel aangaande alle wetten schijnt ons, dat dezelve zoo billijk, zoo zacht mogelijk moeten wezen, doch daarentegen stipt, en onverbiddelijk in hare stellige bepalingen behooren te worden gehandhaafd. Men strekke de wet geene jota verder uit dan zij letterlijk inhoudt; maar dulde ook niet dat iemand er eene jota aan onttrekke. Men zij voorzigtig, bedachtzaam, billijk, menschlievend, zachtzinnig bij het vaststellen eener wet; maar eenmaal vastgesteld, behoort zij onverbiddelijk te worden gehoorzaamd; en daar men niet zorgen kan dat eene wet altijd worde gehoorzaamd, zoo zorge men dat hij, die ze niet gehoorzamen wil, door haar worde verplet. Bij ongehoorzaamheid aan de wetten kan geene orde, geen regt, geene vrijheid bestaan. Eene regering derhalve die te flaauwhartig is om te zorgen dat eene wet niet straffeloos worde overtreden, die zich door gepruttel of gekerm laat afschrikken, is eene wanregering, is een kwaad, in plaats van een goed.

Deze aanmerkingen schenen ons noodig, omdat wij aandringen willen op ware uitvoering der voorgestelde wet, wat den maatstaf der belasting op de huurwaarde betreft. Die maatstaf namelijk wordt thans genomen naar de hemel weet welke fantastische berekening die ons even willekeurig en ongelijkdrukkend als nadeelig voor de schatkist voorkomt. Huizen, waarvoor *f* 600 of *f* 700 huur betaald wordt, zijn voor de belasting aangeslagen voor *f* 400. Geen huis in Arnhem is, bijaldien men ons niet bedroog, voor de belasting hooger aangeslagen dan op *f* 500 huurwaarde; terwijl er *f* 900 ja *f* 1200 huur betaald wordt. Men noemde ook een huis, te Velp, verhuurd voor *f* 1500, in de belasting voor *f* 400 of *f* 500, zoo wij ons niet bedriegen, aangeslagen. Zoodanige belasting komt ons bespottelijk voor. De bedoeling was *weelde te treffen;* die hooge huur betaalt duidt weelde aan, en behoorde naar rato te zijn belast. Die facto daargestelde ontlasting der weelde treft natuurlijk de middelstanden en lagere klassen des te zwaarder. Noemt men het eene billijke en door den wetgever bedoelde verhouding als de meeste middelbare huizen geschat zijn op *f* 300, *f* 400 huurwaarde, en de aanzienlijke huizen, de buitenverblijven van weelde, op *f* 400 of *f* 500?

Welken maatstaf volgt men thans in de schatting der huurwaarde? — Men heeft er geen; de wet heeft geen bepaalden maatstaf gegeven en het nieuwe Ontwerp geeft er ook geen. Zie hier, volgens het nieuwe Ontwerp,

» *Wat de wet door huurwaarde verstaat.*

»Art. 3. Door huurwaarde wordt in het algemeen verstaan de jaarlijksche onzuivere waarde in »huur van de voorwerpen, waarnaar de belasting »verschuldigd is.

»Dezelve zal worden berekend *volgens den gemiddelden prijs*, dien de voorwerpen waardig zijn, »bij vergelijking met *andere verhuurde perceelen* »van dezelfde of meest nabij komende soort, in »dezelfde gemeente, of, zoo veel het platte land »betreft, *en* in dezelfde gemeente *en* in de omliggende gemeente gelegen," enz.

Maar die *andere verhuurde perceelen*, hoe kent men *daarvan* de huurwaarde? Naar welken maatstaf heeft men *daarvan* de huurwaarde berekend?

Indien men mij een dozijn bepaalde huizen aanwijst, en daarvan de huurwaarde opgeeft, dan kan ik, naar dien maatstaf, de huurwaarde van honderd andere huizen berekenen. Maar indien men mij in het wilde zegt: daar zijn 112 huizen, bereken de huurwaarde van het eene naar de huurwaarde van het andere, — hoe zal ik die berekenen? Ja, indien men mij het maximum en het minimum der te stellen huurwaarde opgave, dan zou ik het kunnen; dan stel ik het slechtste huis op het minimum, het beste op het maximum, en bereken dan daartusschen de huurwaarde der overige huizen. Maar vraagt men mij eene berekening, gelijk de wet die hier voorstelt, eene berekening van het eene naar het andere, zonder bepaalde aanduiding noch van het *eene* noch van het *andere*, zonder opgave van het minimum of het maximum, — dan vraagt men mij immers eene geheel willekeurige berekening, en men weet volstrekt niet welke opbrengst men ten gevolge mijner schatting erlangen zal.

Durfde men de geschatte huurwaarden der aanzienlijkste huizen en buitenverblijven bekend maken, er zou onder de middelstanden een kreet van verontwaardiging opgaan; bijaldien zij ten minste doorzigt genoeg hadden om te begrijpen dat de belasting door den eenen minder dan zijn regtmatig aandeel betaald, door den anderen moet worden aangevuld, en dat gevolgelijk een ieder belang heeft dat een ander zijn regtmatig aandeel betale.

Maar men is dom genoeg om dit niet in te zien, of wel te flaauwhartig om het zich aan te trekken. En daarom zullen niet alleen degenen, die bij de thans bestaande fantastische schatting bevoordeeld zijn, dit artikel ongerijmd noemen en den na te melden maatstaf als tirannisch uitkrijten; maar zij zullen worden nagebaauwd door de goede burgerij, die bij de thans bestaande inrigting lijdt.

Een bepaalde maatstaf van belasting op de huurwaarde zou ligtelijk te erlangen zijn, en dat wel een zeer billijke, een zeer regtmatige maatstaf, welken ook de vermogendsten niet zouden kunnen ontduiken, en die hun daarom zoo hatelijk, zoo tiranniek schijnen zou. Ziehier namelijk wat men zou kunnen doen, doch wat men niet doen zal, vermits het stelselmatig en energiek zou wezen: twee hoedanigheden welke, naar het schijnt, in Nederland worden verafschuwd.

Om een' vasten en doelmatigen maatstaf te erlangen, berekene men de huurwaarde naar de eigendomswaarde van het perceel, zonder te vragen wat huur er betaald wordt. De huurwaarde stellende op 8 p. cent, zoo zou de huurwaarde van een perceel, hetwelk *f* 1000 waard is, *f* 80 bedragen. Wie dus een perceel bewoont hetwelk *f* 3000 waard is, zou gerekend worden *f* 240 huur te betalen, en zoo vervolgens. Dan kan elke huurder vooraf weten wat zijne belasting op de huurwaarde zijn zal. Om daarin niet te worden bedrogen, vordere hij eene schriftelijke opgave van den verhuurder, en de wet bepale dat die opgave niet op zegel behoeft te wezen, en dat de verhuurder voor de juistheid derzelve jegens den huurder verantwoordelijk blijft.

Nu geldt het de eigendomswaarde te kennen. En hiervoor bestaat een zeer eenvoudig middel. De wet bepale dat de eigenaar zelf, en des verkiezende jaarlijks, die waarde zal opgeven. Bij kadastrale schatting is zoo dikwerf over ongelijkmatigen aanslag geklaagd. Welnu, laat dan ieder eigenaar zelf zijn eigendom waarderen; laat hij zich daarbij, des verkiezende, doen helpen door wien hij wil. Dan kan hij nooit over te hoogen aanslag klagen. Dan is hij het zelf die aanslaat.

Om evenwel voor betamelijke waardering eenigen meerderen waarborg te hebben dan die opregtheid, die goede trouw, die godsdienstige zin aan onzen landaard, gelijk men weet, zoo bijzonder eigen, in in de poëzie der troonredenen, ministeriële aanspraken, verslagen van gedeputeerde staten, enz., doch waarop men minder schijnt te mogen rekenen in de proza van belasting, als er sprake is van eenige guldens meer of minder op te brengen, — zoo zou de wet kunnen bepalen, dat de ontvanger dier belasting of een der personen in art. 25, §1, aangeduid (het hoofd des gemeente-bestuurs of een uit dat bestuur door hem aangewezen lid, en de controleur der directe belastingen) de bevoegdheid zouden hebben om het perceel tegen den aanslag, met verhooging van een derde der opgegeven waarde, over te nemen. Behoudens eenige daarbij in acht te nemen en nader te regelen formaliteiten, schijnt deze bepaling allezins billijk. De verhooging van een derde toch, welke bij de opgegeven waarde zou moeten worden gevoegd, verschaft den eerlijken eigenaar genoegzame zekerheid; waardeert hij zijn perceel naar deszelfs wezenlijke relative waarde, — dan heeft hij niet te vreezen dat het hem afgenomen worde; want ofschoon er ligtelijk verschil van gevoelen omtrent de waarde van een perceel bestaan kan, zal zulks niet ligt een derde bedragen, uit het oogpunt van een vreemde, bij wien geene affectie eene bijzondere waarde aan het perceel bijzetten kan.

Deze maatregel schijnt ten aanzien der eerlijke eigenaars billijker en verkieslijker dan eene kadastrale schatting. Daarbij kunnen zij klagen dat *zij* te hoog, *anderen* te laag aangeslagen zijn. Doch slaat iedereen zich zelven jaarlijks aan, dan kan niemand klagen; vermindert de relative waarde van zijn perceel, zoo vermindert hij zijnen aanslag, gelijk hij, bij verhoogde waarde denzelven verhoogt; want ieder jaar moet hem, na zijne waardering, het perceel, op voormelde wijze, kunnen worden afgenomen.

Bij dezen maatregel zouden tevens de aanmerkelijke kosten van schatting en kadastratie worden vermeden. Men zou met één kohier voor de grondbelasting en de belasting der huurwaarde kunnen volstaan. En daar gevolgelijk het innen der belasting minder kosten vorderen zou, zou ook de hoogte der belasting kunnen worden verminderd. Wij gelooven dat de regering bij aanname van dezen maatregel de belasting gerust een percent lager zou kunnen stellen; terwijl de uitkomst waarschijnlijk leeren zou dat zij voor nog meerder vermindering vatbaar ware.

Uit het oogpunt van moraliteit eindelijk zou deze maatregel groote aanprijzing verdienen. Het immorele van valsche opgaven houdt daarbij op. Hoe laag men dan zijn perceel ook stellen wille, het is geen bedrog meer; het is eene eventuële te-koop-bieding. De eigenaar, de verhuurder, de dikwerf van hem afhankelijke schatter (als zijnde hun timmerman, hun metselaar, enz.) wordt niet meer in verleiding gebragt om de perceelen te laag te waarderen. De vrees voor hetgeen er tegenover staat zal het iedereen gemakkelijker maken zijn pligt te vervullen; en men zal de eigenaars niet meer met twee zoo verschillende maten zien meten als thans geschiedt bij de schatting hunner percelen voor den brandwaarborg en die voor 's rijks belasting. Als luisterrijk bewijs voor de bewuste goede trouw en eerlijkheid in het goede land onzer vaderen, zou het niet onaardig zijn beide opgaven eens met elkander te vergelijken!

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

De *Allgemeine Zeitung* meldt uit Triëst, van den 2den april: De heden met de stoomboot *Mahmudie* ontvangen brieven uit Alexandrië van 17, en uit Konstantinopel van 20 maart, behelzen nog niets bepaalds betreffende de Turksch-Egyptische aangelegenheden; doch allen geven de hoop te kennen, dat het, in weerwil der bemoeijingen van den Engelschen gezant, den vertegenwoordigers der Duitsche mogendheden gelukken zal, de Porte tot matiging van den hatti-scherif te bewegen.

— De oproerige bewegingen op Samos en Candia schijnen niet van zulk eenen ernstigen aard te zijn, als men wel gemeend heeft. Tot herstel der orde welke door een handvol kwaadwilligen op het eerstgenoemde eiland gestoord was, zullen waarschijnlijk slechts eenige oorlogschepen, welke den 15den maart in Tscheeme binnengeloopen waren, om aldaar troepen in te nemen, en zich met dezelve naar Samos te begeven, voldoende zijn. De Oostenrijksche oorlogsbrik, de *Lipsia*, maakt jagt op de Samioten, die door zee-rooverij de scheepvaart aldaar verontrusten.

— Uit Canea heeft men brieven van den 5den en 22sten maart. Een schrijven van de eerste dagteekening meldt: »Dezer dagen kwamen hier eenige honderd personen van Morea op ons eiland aan, en zochten de inwoners tegen de Turksche regering op te winden. Zij vonden bijzonder veel gehoor bij verscheiden heethoofdige Grieken, met welke zij gemeene zaak maakten; drie Engelsche linieschepen waren nogtans voldoende, den rebellen vrees aan te jagen; en daar ook de beambten bij de consulaten alles in het werk stellen, om de gemoederen tot bedaren te brengen, zoo hopen wij dat alles nog gelukkig zonder geweldige maatregelen zal afloopen." Een tweede brief van den 22sten spreekt reeds van handelszaken, die weder op de hoofdmarkten van het eiland gevoerd worden, en besluit met deze woorden: »In de haven van Suda liggen tegenwoordig 8 Turksche oorlogschepen, met 25,000 man reguliere troepen voor anker; voorts een Engelsch linieschip, een fregat en eene brik, en er worden nog drie Engelsche schepen van Marmorizza en Maltha verwacht. Bovendien zal de commodore *Bandeira* nog met zijne divisie te Bälde komen. Wij leven dus in de hoop, dat, in het gezigt van zulk eene magt, onze rust niet weder zal worden gestoord."

ITALIE.

Napels, 30 april. H. M. de koningin is gisteren namiddag te Caserta van eenen gezonden zoon — dus geenszins van eene dochter, zoo als de Parijsche *Moniteur* heeft medegedeeld — bevallen. De moeder en de jong geborene bevinden zich in den besten welstand. Deze is de vierde zoon des konings, en zal den naam van *Alfonso* dragen. (*Allg. Zeit*).

DUITSCHLAND.

Uit Neder-Beijeren. Bij Haydtmühl raakten onlangs 13 Boheemsche grensjagers en 30 smokkelaars, die verscheiden sleden met tabak en zout wilden binnensluiken, handgemeen; bij welke gelegenheid de grensjagers te kort schoten. Ieder hunner bekwam een geweer- of pistoolschot, doch werd daarenboven nog door sabelhouwen verwond, zóó zelfs, dat er 5 op de plaats dood bleven, en de anderen naar het hospitaal moesten worden gebragt. Van af de plaats des gevechts tot aan de grensscheiding was de weg geheel met bloed geverwd. Van de smokkelaars zijn er ook verscheiden gewond. Het onderzoek van de Beijersche zijde is begonnen, en reeds zijn verscheiden personen in verzekerde bewaring genomen. (*Beijer. Blätt.*)

Bremen, 4 april. Na langdurige beraadslagingen is gisteren door den burgerraad besloten tot de invoering der conscriptie. De burgers, die over het algemeen zeer tegen den soldatenstand ingenomen zijn, hadden, wel is waar, liever hun geld dan hunne zonen afgestaan, doch zullen zich desniettemin toch gewillig naar deze nieuwigheid voegen. (*L. A. Z.*)

Hannover, 6 april. Bij twee dezer dagen uitgevaardigde besluiten, wordt den officieren der armee verboden lang hoofdhaar te dragen, en gelast den baard naar zeker bepaald voorschrift te scheren. Ook mogen de schako's en policie-mutsen niet schuins op het hoofd zitten. (*L. A. Z.*)

Hamburg, 9 april. Den 6den dezer, te half vier ure, heeft men in Aalburg en verder in Jutland eene vrij sterke aardbeving waargenomen, waardoor zelfs muren zijn gescheurd, en schoorsteenen zijn ingestort. Aan den barometer heeft men niets bijzonders bemerkt. Het weder was ruw en eenigzins stormachtig.

PRUISSEN.

Keulen, 10 april. Het dagblad dezer stad verzekert stellig, dat Z. M. de koning van Pruissen het besluit heeft genomen, om met junij aanstaande het handelstractaat met de Nederlanden op te zeggen, en hetzelve alzoo met januari 1842 buiten werking te stellen.

ENGELAND.

Londen, 10 april. Men heeft thans de brieven uit Sina ontvangen, welke echter weinig het nieuws aanvullen, hetwelk over Frankrijk reeds ontvangen was. Het publiek schijnt eenigzins te leur gesteld te zijn, dat de Sinesche expeditie geene grootere uitkomsten heeft opgeleverd dan den afstand van Hong-Kong. Men gelooft dat deze schikking is een gevolg van instructiën, die aan den admiraal *Elliot* waren toegezonden op een oogenblik, dat er vermoeden en vrees voor eenen oorlog met Frankrijk bestond, en dat elke beslechting van andere geschillen hoogst raadzaam was.

— Men is nog altijd zonder berigt nopens de stoomboot *President*. Men had gemeld dat den 6den dezer des avonds een groot stoomschip, vermoedelijk wel de *President*, ter hoogte van Cork gezien was, doch thans twijfelt men zeer of dit wel genoemd vaartuig was. Bijaldien het te Bermuda binnengeloopen of naar New-York teruggekeerd is, kan het nog naauwelijks op dit oogenblik aangekomen zijn.

— De koningin heeft den heer *Brunell*, als een blijk van hoogachting zijns talents en volharding in het tot stand brengen van den doorgang onder de Theems, de waardigheid van ridder verleend. De groote moeijelijkheden, welke aan de voltooijing van dezen reuzenarbeid in den weg stonden, kunnen thans als opgeheven worden beschouwd. De gang onder het bed der rivier is geheel voltooid, en het schild, die voorlooper van den bouw, is thans geschoven tot onder de compagnies-werf op den Middlesex- of noordelijken oever. De werkzaamheden in Wapping, ter voltooijing van den voor voetgangers bestemden en naar den tunnel leidenden weg, zijn druk aan den gang; de grond is bijzonder gunstig voor de plaatsing van dit ontzaggelijke en schrander uitgedachte metselwerk; de ingenieur, de heer *Brunell*, heeft het plan, waarnaar deze afdalingsgang wordt gebouwd, eenigzins gewijzigd van dat, hetwelk gevolgd was bij de daarstelling van eenen dergelijken aanleg in Rotherhithe, op den zuidelijken oever; het benedengedeelte wordt wijder dan het bovenste. Zoodra deze gang tot de behoorlijke diepte is gedaald, wordt het schild uit deszelfs tegenwoordigen stand vooruitgeschoven en terstond, nadat $33\frac{1}{2}$ voet is afgewerkt, zal de geheele tunnel voor het publiek worden geopend. De doorsijpeling van water uit oeverwellen in den tunnel bedraagt thans tusschen 400 en 500 gallons in de minuut; zoodra de geheele weg is afgewerkt zal deze vloeijing ophouden. De machine pompt met minder dan hare halve kracht het binnenstroomende water uit, en de bogengang, waarin de bezoekers thans worden toegelaten, is volkomen droog. Men gelooft, dat de plegtige opening van den tunnel reeds tegen het einde van den zomer zal plaats hebben.

FRANKRIJK.

Parijs, 11 april. Donderdag heeft, voor het eerst sedert het jaar 1830, de plegtigheid der voetwassching, onder voorzitting des konings, op het kasteel der Tuileriën plaats gehad. — Heden moet de koning in de kerk van St. Germain l'Auxerrois, de kerk zijner parochie, de mis hooren.

— Gisteren heeft de koning de werkzaamheden aan de Parijsche vestingen in oogenschouw genomen. Z. M. heeft bevonden, dat dezelve op sommige punten waren opgeschorst uithoofde van een verschil tusschen het bestuur der landmagt en het beheer der bruggen en wegen, en heeft last gegeven, om ten spoedigste daarin te beslissen, opdat de werkzaamheden onmiddellijk zouden kunnen worden hervat, en wel op al de verschillende hoofdpunten van den gebastioneerden wal. Dit jaar zullen 42 millioen daaraan worden besteed.

— De gemeenteraad zal, ter gelegenheid van den op 1 mei te voltrekken doop des graven van Parijs, den vervaardigd wordenden degen aan Z. K. H. aanbieden. De doopplegtigheid zal in de kerk Notre-Dame plaats hebben; de civiele lijst draagt daarvan de kosten, vermits de stad en het kapittel zulks hebben geweigerd. Voorts zullen op dien dag allerlei volksfeesten worden gegeven, illuminatiën, parades, kruis-uitdeelingen plaats hebben; concerten zullen worden gehouden. Na den afloop der festiviteiten onderneemt het koninklijke gezin eene reis naar het zuiden van Frankrijk.

— De aanzienlijke toeneming van het verbruik des tabaks is eene algemeen bekende daadzaak. De voorraad op 1 januari 1841 bedroeg niet minder dan 25,683,000 kilogrammen, en reeds is de administratie voornemens 725,000 kilogrammen Kentucky en Maryland tabak aan te koopen, zoo zij de omstandigheden gunstig oordeelt.

BELGIE.

Brussel, 12 april. Heden is geen *Moniteur* verschenen, ofschoon men algemeen heden een nommer had verwacht; wij zullen dus eerst morgen de definitive organisatie van het ministerie kennen. Er schijnen sedert gisteren wijzigingen in dezelve opgekomen te zijn. Reeds zijn sommige namen in de plaats van anderen gesteld. Ingevolge de geloofwaardigste geruchten zou thans de zamenstelling zijn als volgt: binnenlandsche zaken de heer *Nothomb*; buitenlandsche zaken de heer *de Muelenaere*, justitie de heer *Cuyper*, advokaat-generaal; financiën de heer *de Briey*, openbare werken de heer *Dumon-Dumortier*. De heer *Buzen* zou met den titel van administrateur, en dus zonder portefeuille, aan het hoofd van het departement van oorlog blijven.

— De luitenant-generaal *Hurel* heeft aan het Belgische leger eene dagorder gerigt, waarin hij aan hetzelve vaarwel zegt. Vóór zijn vertrek heeft Z. M. hem met het grootkruis zijner orde versierd. Hij uit den wensch dat, zoo immer de oorlog in Europa mogt uitbarsten, België steeds de bondgenoot van Frankrijk moge blijven.

— Men verzekert dat het koninklijk besluit, waarbij de jongste wijzigingen in de statuten der Belgische bank worden goedgekeurd, dezen morgen geteekend is, met die verandering alleen, dat de interest der primitive aandeelen 5 in stede van 3 pCt. zou zijn.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 13 april. In den afgeloopen nacht, ten ongeveer $\frac{1}{4}$ vóór 1 ure, zijn Z. M. de koning en Z. K. H. prins *Alexander* in onze hoofdstad aangekomen en aan het paleis afgestapt.

Ondanks het nachtelijke uur stond nog eene tamelijk aanzienlijke volksmenigte op den Dam geschaard, om den geliefden vorst bij zijne aankomst te begroeten, en hief vreugdekreten aan toen Zr. Ms. reiskoets voor het paleis reed. Reeds den geheelen dag hadden vele ingezetenen met het uitsteken van vlaggen hunne vreugde aan den dag gelegd.

Heden morgen heeft Z. M. de koning audientie aan militairen en deputatiën verleend; dezelve was zeer talrijk bezocht en heeft tot half 4 ure geduurd. Omstreeds 12 ure heeft Z. M. zich op het balkon aan het volk vertoond en is met de levendigste toejuichingen begroet geworden. Heden middag is er diner ten hove van 30 à 40 couverts, en heden avond zal Z. M. den Hollandschen schouwburg bezoeken. Morgen zal hoogstdezelve audientie aan particulieren geven, en daarna de openbare vergadering van al de klassen des instituuts bijwonen. Morgen middag is er wederom diner ten hove

en morgen avond bezoekt de koning den Franschen schouwburg. Naar wij verder vernemen, zou het verblijf van Z. M. in onze hoofdstad niet langer dan tot donderdag ochtend duren.

's Gravenhage, *12 april.* Het door sommige nieuwspapieren medegedeeld gerucht, alsof de overdragt der kroon op den tegenwoordigen koning zou hebben plaats gehad onder beding, dat het concordaat van 1827 moest worden ten uitvoer gelegd, is als een verzinsel te beschouwen, hetwelk van allen grond hoegenaamd is ontbloot. (*Staats-Cour.*)

— Bij nu onlangs genomen besluiten heeft Z. M. goedgevonden:

1°. Bij het wapen der kavallerie, op non-activiteit te stellen, den luitenant-kolonel *N. C. Matthes*, kommandant bij het 2de regement zware dragonders; en

2°. Te benoemen en aan te stellen:

Bij den plaatselijken staf: tot plaatselijken kommandant van de 1ste klasse te Bergen op Zoom, den luitenant-kolonel *P. R. Boelen*, thans kommandant van het 5de regement infanterie; tot luitenant-kolonels, de majoors *L. Beukman*, plaatselijken kommandant te *Gra*[illegible], en *G. B. van Bronkhorst*, plaatselijken kommandant te Gorinchem; tot majoor den kapitein *F. A. Pippenghegen*, plaatsmajoor van de 1ste klasse te Delfzijl;

Bij het wapen der infanterie: tot kommandant van het 5de regement infanterie, den luitenant-kolonel *C. H. Menso*, van het 3de regement; tot luitenant-kolonel bij het 3de regement, den majoor *F. J. van Wintershoven*, van het 4de regement; tot majoor bij het 4de regement den kapitein *J. C. Noot*, van het 10de regement, thans adjudant van den luitenant-generaal *Schuurman*, kommandant der 1ste divisie infanterie;

Bij het wapen der kavallerie: tot kommandant van het 2de regement zware dragonders, den luitenant-kolonel *J. J. C. Mascheck*, van het 3de regement ligte dragonders: tot luitenant-kolonel bij het 3de regement ligte dragonders, den majoor *J. J. Nepveu*, van het 2de regement lansiers: tot majoor bij het 2de regement lansiers, den ritmeester-kommandant *J. van Akerlaken*, van het 1ste regement zware dragonders; tot ritmeester-kommandant bij het 1ste regement zware dragonders, den ritmeester *F. C. H.* baron *van Utenhove*, van het 2de regement lansiers, en tot ritmeester bij het 2de regement lansiers, den 1sten luitenant *S. J. R. van de Pöll*, van het 1ste regement zware dragonders.

Mengelwerk.

Voorgedragen ontwerp voor de personele belasting.

(*Ingezonden.*)

I.

Wij gelooven, volgens onwraakbare getuigen, dat onze tegenwoordige minister van financiën is een rondborstig man, die van harte het goede wil. Wij zien uit de memorie van toelichting den liberalen man, die de belasting daar wil doen dragen, waar die het minste drukt. Wij zijn overtuigd dat de minister, wien het vak der directe belastingen vroeger vreemd was, gedacht heeft, dat zijn ontwerp inhield wat hij beloofde bij zijne memorie: 1°. vereenvoudiging; 2°. vermindering van den druk dezer belasting op de lagere volksstanden, door het overbrengen van een gedeelte daarvan op voorwerpen of gebruik van weelde; 3°. ontheffing van belasting, daar waar zij op beroepen en bedrijven drukt, in plaats van op vertering, genot of weelde gevestigd te zijn; en eindelijk 4°. toepassing van verkregen ervaring wegens de werking van de bestaande wet, ten einde de wederkeerige regten en verpligtingen te duidelijker aan te wijzen.

Maar het is dus de pligt van elk een die het wèl met het vaderland meent, den minister beter in te lichten als men hem heeft misleid; het is de pligt van iemand, die in eene afgelegene provincie woont, en ten platten lande te huis behoort, den minister, die alleen groote steden kent, aan te toonen dat de belangen van het platte land zijn veronachtzaamd als dit wezenlijk zoo is; het is pligt, in het algemeen, het ontwerp te toetsen aan de liberale beginselen, in de memorie vervat, en wij zijn overtuigd dat, al doen wij dit eenigzins streng, de minister zelf onze pogingen zal goedkeuren. Het billijkste het hoogstnoodige was wat onder n°. 2 als voordeel is aangegeven: »vermindering van den druk dezer belasting op de lagere volksstanden." Heeft men daaraan voldaan? In de groote steden te veel; ten platten lande heeft men die integendeel bezwaard. Wij laten alleen de cijfers spreken.

De woningen van handwerksgezellen en dagglooners, in vaste dienst, zijn ten platten lande van *f* 25 tot 30 in huurwaarde. Zij hebben drie en vier deuren en vensters en 1 haardstede. Nemen wij het hoogste van den 2den en 3den grondslag, het laagste van de huurwaarde; dus in dier voege dat de geringe man het meeste voordeel bij dit ontwerp moest hebben.

Oude wet, huurwaarde . . .	*f* 1.25	
4 deuren en vensters	» 1.32	
1 haardstede . . .	» 0.35	
mobilair	» 0.50	
	f 3.42	
18 opcenten . .	» 0.62	
dus vroeger . .	*f* 4.04	
nu 18 percent van *f* 25		*f* 4.50
mobilair		» 0.37½
		f 4.87½
8 opcenten volgens artikel 39 der wet, en 15 opcenten meer dan in 1830 volgens de wet van 28 december 1840, dus 41 opcenten voor 1841		*f* 2.00
		f 6.87½

Dus zal de geringe man, die ontlasting beloofd wordt, 70 pCt. meer betalen! en nog hebben wij de omstandigheden niet ongunstig gesteld.

In Amsterdam, daarentegen, doen de huizen op de Baangracht, Burgwallen, Leliegracht enz. waarin kruijers, sleepers, *meester*-knechten enz. wonen *f* 67 à *f* 80 huur; deze zullen nu ⅓ remissie genieten. Van *f* 80 tot *f* 95 zijn woningen van dergelijke menschen, die nog betere verdiensten hebben. Men zal dus den dagloner in onze landprovinciën, die geene *f* 3 in de week kan verdienen, met 70 pCt. verhoogen, en in de groote steden menschen, die van *f* 10 tot *f* 20 's weeks verdienen, merkelijke ontlasting geven. Wij kunnen niet anders dan gelooven, dat de minister van financiën, die Amsterdam kent en het platte land niet, deerlijk is om den tuin geleid.

Alvorens wij nu tot het onderzoek der vorige punten overgaan, moeten wij eerst bepalen wat wij door vereenvoudiging en door gelijkheid van belasting, door wederkeerige regten en vooral door wederkeerige gelijkheid verstaan; welk laatste voordeel men, blijkens den aanhef der wet, ook vooral heeft trachten te bereiken. Door vereenvoudiging verstaan wij niet het meerder gemak van den ontvanger in het opmaken der kohieren of van de administratie in de beschrijving; — dit voordeel is zuiver administratief en gaat het publiek niet aan, — maar veel ligt er het publiek aan gelegen dat het bij de beschrijving weinige vragen te beantwoorden hebbe; dat die vragen op de eenvoudigste en gemakkelijkste wijze gedaan worden, en dat zij zoo duidelijk zijn, dat het onmogelijk is dat men zich anders aan beboeting blootstelle, dan door willens en wetens de schatkist te verkorten. Wij zien derhalve het naauwste verband tusschen de duidelijke bepaling der wederkeerige regten van schatkist en ingezeten en vereenvoudiging; uit dit oogpunt zullen wij dus alleen de zaak beschouwen.

Door gelijkheid van lasten verstaan wij dat twee menschen onder dezelfde uiterlijke omstandigheden evenveel betalen. Het ware zeker wenschelijker dat men daaronder verstaan konde, dat die menschen evenveel betaalden, die evenveel betalen kunnen; maar bij de ondoenlijkheid om een' algemeenen maatstaf voor het inkomen te vinden, schiet er niets over dan 1°. de uitgaven te belasten, hetgeen de verschillende wetten op de accijnsen heeft doen geboren worden; 2°. der menschen inkomen naar het uiterlijk vertoon te beoordeelen en dit te belasten, hetgeen de oorsprong is van de personele belasting. Bij het onderhavige ontwerp heeft men zich echter nog een ander doel voorgesteld bij de belasting op het uiterlijke vertoon, namelijk de ongelijkheid te verhelpen, die er bestaat doordien de belasting op de uitgaven natuurlijk veel zwaarder drukt op den huisvader met een gezin, dan op den alleen-levenden mensch. Volgens het jaarboekje van 1841, pag. 139, telt ieder huisgezin vijf zielen; de huisvader betaalt dus in alle de accijnsen *vijfmaal* zooveel als de alleen-levende, en 2½ maal zooveel als de getrouwde zonder kinderen. Stel slechts drie menschen, A B en C in volstrekt gelijke uiterlijke omstandigheden. A. is getrouwd en huisvader en betaalt voor vijf personen in de accijnsen. B. is insgelijks getrouwd, maar heeft geene kinderen, betaalt dus voor twee personen. C. is ongehuwd en betaalt maar voor éénen persoon. Niemand zal de billijkheid tegenspreken, dat men tracht die ongelijkheid te herstellen; doch heeft men dat nu gedaan, door de voorgestelde belasting op de ongehuwde mannen? Schijnt men niet veeleer aan het zonderlinge denkbeeld eener straf te hebben gehecht, door de bepaling van dertig jaren, door de uitzondering der weduwenaars, der geestelijken en der militairen, en door van de alleen-levende vrouwen in het geheel niet te spreken! Wij zullen bij de artikels-gewijze beoordeeling nader op dit punt terugkomen.

Eindelijk verstaan wij ook onder gelijkheid van belasting dat de grondslagen, het geheele land door, naar dezelfde vaste regelen worden toegepast; dat niet in de eene streek door den dienstijver eens controleurs de huurwaarde kan overdreven worden, en in de andere streek, door de oogluiking van dezen ambtenaar of wel van hoogere, de bij de wet bepaalde huurwaarde ter naauwernood 50 pCt. kan halen van hetgeen zij wezenlijk is. Wij verstaan er onder, dat iedere provincie, iedere gemeente opbrengt wat zij wettig is verschuldigd, en niet dat de eene provincie of gemeente betaalt wat de andere betalen moet. Nadat wij dus ons standpunt hebben opgegeven, — standpunt dat de woorden van de memorie van toelichting, in eenen gezonden zin opgevat, ons zelf aan de hand doet, — zullen wij nu overgaan tot de beoordeeling van de wet zelve, en tot de toetsing van derzelver bepalingen aan de opgegevene regelen.

(*Vervolg hierna.*)

Hij is 't.

(*Zie no. 72.*)

»Zoodra hij mij verlaten had, begaf hij zich naar den eersten minister van PIUS VII, den kardinaal GONSALVI, wien hij alles ontdekte. Toen hij dien voortreffelijken man van mijne onschuld overtuigd had, deed deze de noodige stappen bij den heiligen vader om mij in vrijheid te doen stellen. Naauwelijks was er eene week verloopen, toen de deur mijner gevangenis op een ongewoon uur geopend werd, om mij, naar ik meende, ter executie te doen brengen, doch, in stede daarvan, hoorde ik de stem van mijn' welwillenden ouden vriend, die mij toeriep:

»Mijnheer, gij zijt vrij."

»En de moordenaar?" vroeg ik.

»De moordenaar" antwoordde de geregtsdienaar, is niet ontdekt. Maar hoe kon hij ook ontdekt worden, ten ware hij welligt zijnen naam in het gevest zijns stilets gesneden had?" "

Na eene poos hervatte mijn vriend zijne geschiedenis.

»Een vernuftig schrijver zegt, dat oorspronkelijk elk ding dubbeld geschapen werd, van waar niet alleen bij tweelingen, maar zelfs bij geheel vreemden deze buitengewone gelijkenissen somwijlen plaats vinden. Zeer te beklagen is hij, die een dier alledaagsche gezigten heeft, dat hem zelven geen bijzonder karakter verleent en eene soort van geschilderd masker is, 't welk hem veroordeelt telkens door vreemdelingen te hooren zeggen: »Wat gelijkt gij den heer die of die"; maar een afgietsel, eene naauwkeurige copie van een ander te zijn, dit is ongelukkigerwijs mijn lot. Die tweede natuur, de opvoeding, droeg er misschien wat toe bij de gelijkenis te voltooijen: want het lijdt geen twijfel of zij oefent grooten invloed op hen, die bestendig hetzelfde onderwerp najagen, en in zoo ver had LAVATER en hadden de fisionomisten regt. Maar zonder mij in beschouwingen over de oorzaken te verliezen, wil ik u thans met een' jongeling bekend maken, dien ik ANATOLI noemen zal, en die te Amiëns geboren was, de stad waarin ook ik het licht der wereld zag. »Wij waren even oud, kwamen beide op denzelfden dag het eerst in de school, en werden spoedig vertrouwelingen. Of wij tot elkander getrokken werden door overeenkomst van smaak, van neigingen en talent, of door de opvallende en merkwaardige gelijkenis, die er tusschen ons in gestalte, grootte en zelfs in de kleur van oogen en haar bestond, — dit kan ik niet zeggen; eene daadzaak is het, dat wij onscheidbaar en slechts onder den naam van *de beide Dromio's* bekend waren. Om onze gelijkenis, zoo mogelijk, nog te vermeerderen, droegen wij juist dezelfde kleeding; het was eene comedie van onophoudelijke dwalingen, en wij schiepen er vermaak in onze medescholieren en de meesters te bedriegen. Eenige dier verwisselingen waren echter voor mij van meer ernstigen dan vrolijken aard; want ik was vlijtig in plaats van traag, ernstig in plaats van moedwillig en ligtzinnig, terwijl mijn duplicaat in allerlei verlegenheden, geschillen en twisten gewikkeld was, alle wetten en verordeningen der school uit het oog verloor en zich onophoudelijk in de strafzaal bevond, waar ik hem dan spoedig toegevoegd werd.

»Intusschen moet ik u nu iets aangaande mijne geboorte mededeelen Zeer jong reeds werd ik wees, zoodat ik mij mijne ouders niet meer kan herinneren Mijne opvoeding ontving ik van een' oom van moeders

zijde, een ouden vrijgezel, die met den handel op Isle de Bourbon een aanzienlijk vermogen gewonnen had. Ofschoon hij verscheiden neven en nichten had, zoo beschouwde hij mij toch als zijn zoon en erfgenaam; hij beminde mij als een vader. Daar hij echter zijne fortuin zelf gemaakt had, en nog in de kracht zijns levens was, verlangde hij dat ik eenen stand verkiezen zou, en ik koos dien van geneesheer.

Zoo werd ik naar Parijs gezonden, met een jaargeld van 4000 franken, een inkomen dat weinige studenten hebben, en meer dan toereikend was voor mijne behoeften. ANATOLI, die denzelfden stand had gekozen, vergezelde mij naar de hoofdstad. Wij namen onzen intrek in dat gedeelte van Parijs, hetwelk *le Marais* heet, een voor u onbekend land, ofschoon dat gedeelte in vroeger tijden onder de besten behoorde, gelijk nog eenige oude hotels in hetzelve getuigen. De meeste studenten in de geneeskunde woonden aldaar. ANATOLI's smaak en de mijne stemden nu in zoo verre overeen, dat wij beide den stand, waarvoor wij bestemd waren, niet konden lijden. Wat mij aangaat, na de eerste dissectie te hebben bijgewoond, bezocht ik nooit meer een hospitaal, en de waarnemingen mijns vriends strekten zich meer tot levende dan tot doode voorwerpen uit. Ik verlangde militair te worden. In mijne brieven aan mijnen oom kon ik mijnen tegenzin tegen de geneeskunde niet ontveinzen; maar zijne antwoorden gaven mij weinig hoop, zijne toestemming tot het opgeven dier studie te zullen verwerven.

» ANATOLI's levenswijze en de mijne liepen nu zoo uiteen, dat wij elkander dikwijls dagen lang niet zagen. Hij leefde bijna geheel in de *Chaussée d'Antin* en nam deel in al hare uitspattingen. Somtijds kwam hij bij mij biechten, en lachte dan hartelijk om mij en mijne vermaningen.

» Ik stond met mijnen oom in bestendige briefwisseling; plotseling echter veranderde de toon in zijne brieven. Hij zeide, van eenen der professoren mijne ongeregelde levenswijze te hebben vernomen, klaagde over de wijze waarop ik mijnen tijd te Parijs doorbragt, verzekerde mij van zijne ontevredenheid, en kondigde mij zijn eerlang bezoek te Parijs aan.

» In mijne antwoorden lag ik hem met opregtheid mijne levenswijze bloot, vermelde de boeken die ik las, en logenstrafte alle beschuldigingen van ongeregeldheid. Ik had thans, en dit niet voor het eerst, reden om de ongelukkige gelijkenis, die tusschen mij en ANATOLI bestond, te beklagen, en twijfelde niet dat men hem voor mij gehouden had. Zoo bleek het ongelukkig dan ook spoedig.

» Eenen morgen bij het ontbijt was hij in vrolijker luim dan gewoonlijk. Ik vroeg hem naar de reden. » Ik weet, antwoordde ANATOLI, gij beschouwt mij als een soort van *mauvais sujet*. Laatstleden nacht, of liever dezen morgen, was ik bij FRASCATI. Derwaarts moet gij gaan, HENDRIK! Spel, vrouwen, wijn, het roemwaardige trio; daar is de plaats waar gij het vinden kunt. *Eh bien*, juist toen ik mij over den schouder van eene dier sirenen boog, en haar eenig nonsens in het oor fluisterde, bemerkte ik een' ouden isegrim, een provinciaal, naar zijne kleeding te oordeelen, die mij zeer scherp, ik zou haast zeggen ernstig aanzag. Ik beantwoordde zijnen blik, door in den mijnen zoo veel verachting mogelijk te leggen. Ware hij jonger geweest, zoo had ik hem welligt gevraagd wat hij met zijne onbeschaamdheid bedoelde, want zoo wel als met woorden kan men iemand met eenen blik beleedigen, en zoodanigen wierp mij nu juist de oude knaap toe. Doch toen hij eindelijk aan die zijde der tafel kwam en ik hem bij zich zelven hoorde zeggen: *Hij is 't! Inderdaad hij is 't!* zeide ik, zijne woorden herhalende: Hij! wie hij? — Kent gij mij misschien niet, sprak de oude, bloedrood van woede? U kennen? neen, hernam ik met hoonende gebaarden; het is voor het eerst dat ik u zie — Voor het eerst dat hij mij ziet! bromde hij. Onbeschaamde schurk. — Onbeschaamde schurk! riep ik opspringende, en niet alleen door die uitdrukking maar vooral daardoor dat aller oogen op mij gerigt waren, in woede ontvlamd, wat meent gij daarmede? verklaar u, of — Wat ik daarmede meen, hernam de oude onmodische man; dat gij een ondankbare rakker zijt! — Nu werd het mij te erg, ik greep hem bij de kraag, en er ontstond eene vechtpartij. Men gilde; de oppassers schoten van allerwege toe, de spelers staken hun geld in den zak en schaarden zich in een kring; een Engelschman zeide: die willen boksen. De bankhouder antwoordde, zich tot ons wendende: Mijne heeren, hier moogt gij niet boksen! — Werpt hem de deur uit! riepen de vrouwen. — ... hem aan de policie over, schreeuwden de croupiers ... om hun spel voort te zetten. Mijne ... begeerig ... lijke secondante in den strijd; ... schoone was eene ...

zij nam een glas punch à la Romaine en ledigde het met verwonderlijke behendigheid in het geele gezigt van den ouden dolkop. Nogtans schreeuwde hij met eene van woede bijna verstokte stem voort: Hij is 't; hij is 't! Is het zoo ver gekomen dat ik dezen dag beleven moest! — Inderdaad, gij zoudt gelagchen hebben, hadt gij toen zijn gezigt gezien, waarvan de punch, als bij den watergod het water, afdroop en zich met zijne tranen vermengde! ik althans barstte er in schaterend gelach over uit. — Het is een gek! de oude man is krankzinnig, zeide ik lagchende. — Ik zal u onterven, ondankbare vlegel, zeide hij, bevende van woede. Wat bedreiging! hernam ik, hem uitlagchende. Hij zegt dat hij mij onterven zal. Brengt hem in 't gekkenhuis. — Nu hadden den oppassers hem gegrepen en gebonden, en maakten aan allen verderen twist een einde door hem het huis uit te slepen. Eenigen tijd daarna vroeg ik eenen hunner wat zij met hem gedaan hadden. Wat wij met hem gedaan hebben? antwoordde de man, ik heb hem naar de policie-wacht gebragt, waar hij zich, geloof ik, nog bevindt. — Ha, ha, ha! is het geen zonderling avantuur? He HENDRIK? aardig?"

» Naar de policie-wacht! zeide ik, bijna weenend! O mijn arme, dierbare oom!"

» Uw oom! hernam ANATOLI nu verbaasd. Welk een ongelukkig geval!

» Inderdaad, gij moogt het wel ongelukkig noemen; maar het is niet het regte woord — het was onmenschelijk. Mijn arme, dierbare voogd! — mijn eenige vriend! Zoo onbarmhartig behandeld te worden!" dit was alles wat ik zeggen kon.

» Ik snelde het huis uit en zocht mijnen oom, doch ik vernam dat men hem losgelaten had en hij onmiddellijk daarop naar Amiëns teruggekeerd was. Den volgenden dag schreef hij mij, dat hij alle verdere betrekking met mij afbrak en geheel onterven zou. Te vergeefs poogde ik mij te regtvaardigen; mijne brieven werden ongeopend terug gezonden. Vijf maanden later stierf mijn oom van ergernis en gramschap, zijn' geheelen rijkdom aan eenen neef achterlatende.

Daar ik nu volstrekt geene middelen had, nam ik dienst als gemeen soldaat. Ik diende in Spanje en maakte den Russischen veldtogt mede, waarin ik, als de meeste officieren, die den terugtogt overleefden, snel bevorderd werd. Intusschen hebben de tijd, het ongeluk en ziekte mijn uiterlijk zoo zeer veranderd, dat ik niet ligt een schoolkameraad of bekende mijner jeugd zal ontmoeten om op mij te wijzen en te zeggen: *Hij is 't*.

(*Bent. M.*)

Advertentien.

AANBESTEDING.

DE DIJKSTOEL van *Overbetuwe* is voornemens, onder nadere approbatie, op Zaturdag den 24sten April 1841, des voormiddags ten elf ure, in het *Ambtshuis* te *Elst*, in het openbaar aan den minstaannemende aan te besteden:

Het aanzienlijk verhoogen en verzwaren van een vak Dijks onder Heteren, *ter lengte van ongeveer* 1713 Ellen.

De Voorwaarden en het Bestek zullen vier dagen vóór de besteding bij den Kastelein *JANSSEN*, in het *Zwaantje* te *Elden*, bij den Kastelein *B. SLOTHOUWER* te *Heteren*, en ten kantore van den Secretaris van *Overbetuwe* te *Nijmegen*, ter inzage der belanghebbenden liggen; zullende twee dagen vóór de aanbesteding de noodige aanwijzingen door den Dijkmeester van *Overbetuwe* in loco gedaan worden.

ZEG HET VOORT.

† † † De Notarissen *D. BEEK* en Mr. *H. B. VAN DAALEN*, residerende te *Wageningen*, zullen, ten verzoeke van de Wel Edele Heeren *W. MERKES* en *A. BIERMAN*, Executeuren in den Boedel van wijlen Vrouwe *A. C. BOELLAARD*, weduwe den Heere Mr. *H. VERPLOEGH*, te beginnen op Woensdag den 21sten April 1841, des voormiddags ten 9 ure, voor het Huis van den Heer *G. H. VAN HATTUM*, aan de Hoogstraat te *Wageningen*, aan de meestbiedenden, voor contant geld, publiek verkoopen:

Eenen netten en wel geconserveerden INBOEDEL, bestaande in gewerkt ZILVER, Mahoniehouten MEUBELEN, zuivere en welgeruïde BEDDEN, PENDULES, SPIEGELS, SCHILDERIJEN en SCHOORSTEEN-ORNAMENTEN, extra fijn TAFEL- en BEDLINNEN, Oostindische Saksische en andere PORCELEINEN, VERLAKT- en GLASWERK, KOPER-, TIN-, IJZER- en BLIKWERK, en hetgeen verder ter verkoop zal worden aangeboden.

APOTHEEK.

UIT DE HAND TE KOOP eene op den besten stand, binnen de Stad *Harderwijk* staande APOTHEEK met HUIS en verder TOEBEHOOREN om dadelijk te aanvaarden.

Nader informatie, met *vrachtvrije Brieven*, te bekomen bij den te *Harderwijk* residerenden Notaris *J. D. C. C. W. DE MOL*.

Met 1 Mei 1841,

TE HUUR, op de Beek te *Arnhem*, Een STAL, KOETSHUIS en ZOLDER, ook geschikt tot PAKHUIS of WERKPLAATS. Te bevragen bij *G. VAN BAAL*, in de Klarestraat.

ZOUTZIEDERIJ.

De Ondergeteekende, Oprigter der op heden te dezer Stede, even buiten de Rijn-Barrière, in werking gebragt zijnde ZOUTZIEDERIJ, heeft de eer ter kennisse van het geachte Publiek te brengen, dat hij alnu in staat is, alle soorten van ZOUT, hetwelk aan alle vereischte hoedanigheden voldoet, te kunnen leveren, — weshalve hij zich in de gunst van een ieder aanbeveelt, belovende, door de levering der beste kwaliteiten en eene allezins prompte en civiele bediening, zich ieders vertrouwen te zullen trachten waardig te maken.

Arnhem, 1 April 1841.

J. VERWAIJEN, Dzn.

TE KOOP:

Een sterk en van alle benoodigdheden wèl voorzien REIS-RIJTUIG. — Te bevragen bij den Boekhandelaar *W. J. KRUIJT*, te *Arnhem*. — Brieven franco onder de Letters S. L.

TE KOOP:

Eene aanzienlijke partij puike KOEMEST, liggende aan den *Yssel* te *Doesborgh*, en te bevragen bij de Boekhandelaren *A. MONGERS & ZOON*, aldaar.

† † † Een TUINMAN, van de Hervormde Godsdienst, gehuwd, van middelbare jaren en onbesproken gedrag, wenschte tegen Augustus of November als zoodanig te kunnen worden geplaatst. — Adres, met *gefrankeerde brieven*, bij den Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

* Bij *A. P. VAN LANGENHUIJSEN*, Boekhandelaar te *'s Gravenhage*, is van de pers gekomen en alom à 10 cents verkrijgbaar:

EEN WOORD *aan mijne katholijke Landgenooten, vooral uit de min gegoede standen in de tegenwoordige omstandigheden, door J. VAN DER LINDE*.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 14 April 1 El 9 Palm 6 Duim; gew. 8 Duim; gev. 0 D.

Prijs-Courant der Effecten.

DINGSDAG 13 APRIL.		Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten $4\frac{1}{2}$ u.
NEDERL., Werk. Schuld à $2\frac{1}{2}$	pCt.	$51\frac{3}{8}$	$51\frac{1}{2}$	$51\frac{7}{8}$ à $\frac{1}{2}$
Dito Dito . . » 5	»	$99\frac{1}{4}$	$99\frac{3}{8}$	$99\frac{5}{16}$
Uitgestelde Schuld . . »	»	$5\frac{1}{4}$		
Kansbiljetten . . . . . f		$23\frac{1}{16}$	24	$23\frac{15}{16}$ à 24
Amortisatie-Syndicaat. à $4\frac{1}{2}$	pCt.	$89\frac{3}{4}$	90	90
Dito Dito . » $3\frac{1}{2}$	»	$72\frac{3}{4}$	$72\frac{7}{8}$	$72\frac{7}{8}$
Handelmaatschappij . » $4\frac{1}{2}$	»	$166\frac{5}{8}$	$166\frac{7}{8}$	$166\frac{5}{8}$
Nieuwe Dito . . . » $4\frac{1}{2}$	»			
Nieuwe Dito 1837 . » $4\frac{1}{2}$	»	102		
Oostindische Leening » 5	»	$97\frac{5}{8}$	$97\frac{5}{8}$	$97\frac{5}{8}$
Spoorweg Haarlem . . »				
Aand. Rijn-Spoorweg . » $4\frac{1}{2}$	»			
FRANKR. Inschrijv. G. B. » 3	»			
SPANJE. Leening *Ardoins* » 5	»	20	$20\frac{1}{8}$	20
Dito onbep. stukk. . » 5	»	17		
Passive . . . . »				
Deferred . . . . »				
Fransche Uitgestelde »				
PORTUGAL. Oblig. te Lond, » 3	»			
RUSL. *H. & C.* 1798, 1816. » 5	»	$104\frac{3}{4}$		
Dito 1828, 1829 . . » 5	»			
Dito 1831, 1833 . . . » 5	»	$97\frac{5}{8}$		
Oblig. bij *Hope* . . . » 4	»	$87\frac{1}{2}$		
Oblig. te Londen . . . » 5	»			
Dito te Hamburg. . . » 5	»			
Inschrijving in Assign. » 6	»			
Certific. van dito. . . » 6	»	$69\frac{7}{8}$		
POLEN. Aandeel. à fl 300 » f				
Dito à fl 500 » »				
OOSTENR. Aand. à fl. 100 » f				
Dito à fl 250 . . . . . » »				
Metalliek . . . . » 5	»			
Dito . . . . » 3	»			
Dito . . . . » $2\frac{1}{2}$	»	$54\frac{5}{8}$		
BRAZILIË. Dito dito » 5	»	$74\frac{1}{2}$		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.